

τοῦ θυλακίου καὶ δεύτερον λουδοβίκειον, καὶ
— Λάβετε, εἶπε, λάβετε, καὶ προσπαθήσατε
νὰ κηδεύσατε καὶ ἄλλον ἓνα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἔχω τρεῖς σφραγίδας, γράφει που ὁ Ἀλφόν-
σος Κάρ, μίαν φέρουσιν τὴν λέξιν «ἀδιαφο-
ρῶ».

Τὴν σφραγίδα αὐτὴν τὴν ἔκαμα, ὅτε ἤμην νε-
ώτερος. Εἶνε ὀλίγον μεγάλαυχος, καὶ τὴν σήμε-
ρον, ἀφ' οὗ ἠναγκάσθην νὰ γνωρίσω τὰς ἀδυ-
ναμίας μου, δὲν τὴν μεταχειρίζομαι παρὰ σπα-
νίως.

Ἡ δευτέρα μου σφραγίς εἶνε τιμὴ, τὴν ὁποίαν
ἐπρόσφερα εἰς ἑμαυτὸν, ἀφοῦ καλῶς τὸν ἐξήτασα.

Ἡ τρίτη μου σφραγίς φέρει τὰς λέξεις ταύ-
τας: «Δὲν φοβοῦμαι παρὰ μόνον ὅσους ἀγαπῶ». Ἦδυνάμην δὲ νὰ προσθέσω καὶ ταύτας: «ἀλλὰ
τοὺς φοβοῦμαι πολὺ».

Καὶ τῷ ὄντι, ἐκεῖνοι μόνον δύνανται νὰ ἴδωσι,
νὰ ψηλαφήσωσι καὶ νὰ πληγώσωσι τὴν καρδίαν
μου, εἰς οὓς καὶ εἶνε ἀνοικτὴ καὶ ἀποκεκαλυμμέ-
νη, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι δὲν δύνανται νὰ φθάσωσι παρὰ
μόνον ἕως εἰς τὴν ἐπιδερμίδα, ἣ δ' ἐπιδερμὶς αὕτη
εἶνε ἀπεσκληρυνμένη.

ΙΟΝΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὸ πλῆθος τῶν παρ' ἡμῖν συγγραφέων εἶ-
νε ἤδη ἀναριθμητόν, καὶ ὅμως αὐξάνει ὀλονέν
καὶ ἔχει ν' αὐξήσῃ ἀκόμη πλειότερον. Ἡ αἰτία
τοῦ κακοῦ τούτου εἶνε, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
συγγραφέως, καθὼς καὶ τὸ τοῦ πολιτικοῦ κυβερ-
νήτου, εἶναι τὸ μόνον, ὅπερ τολμῶσι νὰ ἐπαγ-
γέλλωνται πάντες χωρὶς νὰ τὸ διδαχθῶσι.

* * Ὁ μετριόφων ὁμοιάζει ἐνίοτε πρὸς πλά-
στιγγα, ἥτις κατέρχεται ἀφ' ἐνὸς διὰ νὰ ὑψωθῇ
ἀφ' ἑτέρου.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ παρασκευὴ τῶν ἐμβαμμάτων (sauces) εἶνε
σπουδαιότατον μέρος τῆς μαγειρικῆς, καὶ ἐκ τῆς
παρασκευῆς ταύτης διακρίνεται μάλιστα ὁ ἀρι-
στοτέχνης μάγειρος. Εἶνε δὲ τοῦτο καὶ τέχνη ἄμα
καὶ ἐπιστήμη. Τέχνη μὲν, καθ' ὅσον ὁ μάγειρος
ἀφίεται εἰς τὴν ἐμπνευσίν του, ἐπιστήμη δὲ, καθ'
ὅσον οἱ συνδυασμοὶ τῶν ἰδιοτήτων καὶ ποιοτή-
των, τῶν γούσεων καὶ ὀσμῶν καὶ χυμῶν εἶνε πο-
λωρίθμοι, καὶ ὁ μάγειρος πρέπει νὰ τοὺς γνω-
ρίζῃ ὅλους, ὅπως ὁ χημικὸς γνωρίζει τὴν σύστα-
σιν τῶν συνθέτων σωμάτων. Μεταξὺ τῶν κοινο-
τέρων ἐμβαμμάτων ἡ μαγιονέζα ἢ τὸ μαγωνι-
κὸν ἐμβαμμα (sauce mahonnaise), ἥτις χρησι-
μεῖται εἰς τὴν ἀρτυσιν ψυχρῶν ὀρνιθίων καὶ ὀψα-
ρίων, παρουσιάζει δυσκολίας τινάς. Ἴδου ἡ συν-
ταγὴ αὐτῆς: Βάλε ἐντὸς τρυβλίου ἐν ἡ δύο κι-
τρινάδια αὐγοῦ, πιπέριον, ἄλας, λεπτά τινα χόρ-
τα, ὀλίγας σταγόνας ὀξειδίου, καὶ ἔπειτα τά-

ραξέ τα ὅλα ὀμοῦ. Ἐνῷ δὲ ἐξακολουθεῖς τὴν ἀ-
νακύκλιν ταύτην ἢ τὸ τάρραγμα, ρίψε κατὰ στα-
γόνας καὶ βαθυμυδὸν ἔλαιον, μέχρις οὗ ἡ μάζα
φθάσῃ εἰς τὸ ἐπιζητούμενον ποσόν, καὶ τὸ ἐμ-
βαμμα λάβῃ ἱκανὴν σύστασιν καὶ πύκνωσιν. Ἐάν
θέλῃς, ρίψε ἀκόμη ὀλίγον ὄξος κατὰ σταγόνας,
ἀλλὰ χωρὶς ποτε νὰ παύσῃς τὸ τάρραγμα.

Ἴδου δ' ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς μαγιονέζας
λεπτομέρειαί τινές ἀξιοσημείωτοι.

Μετὰ τὴν ἐν Μαχῶνι (Malon) μάχην, ὁ στρα-
τάρχης Richelieu, ὁ στρατηγῶν τῶν Γάλλων,
κατάκοπος ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς πείνης, κατέ-
λυσεν εἰς ξενοδοχεῖον, ὅπερ ἀπήνησεν καθ' ὁδόν.

Ὁ στρατάρχης διέταξε νὰ τῷ παρασκευάσω-
σιν ἀμέσως γεῦμα.

Ἄλλ' ὁ ξενοδόχος προσῆλθεν εἰς τὸν στρατάρ-
χην πλήρης ἀθυμίας καὶ θλίψεως, καὶ εἶπεν ὅτι
τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ.

— Ἀλλὰ, κακότηχε, εἶπεν ὁ στρατάρχης, ἀπο-
θνήσκω τῆς πείνης, δός μου ὅ,τι θέλῃς, ὅ,τι τύ-
χη, τὰ ἀπομεινάρια τοῦ ξενοδοχείου!

Μετὰ τινὰς στιγμὰς παρετίθετο εἰς τὸν στρα-
τάρχην πινάκιον κρεάτων ψυχρῶν ἠρτυμένων μὲ
λαμπρὸν ἐμβαμμα, τὸ ὁποῖον οὗτος ἔφαγε μετ'
ἄκρας ἠδονῆς.

Ἐπροσκάλεσε τὸν μάγειρον καὶ τὸν ἔκαμε τὰς
φιλοφρονήσεις του.

— Μοὶ εἶπες ὅτι δὲν εἶχες τίποτε, καὶ τὸ γεῦμα
σου ἦτο ἀξιόλογον!

— Ἡ καλωσύνη σας, κύριε στρατάρχα! Ἄλ-
λὰ δὲν μετεχειρίσθην παρὰ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ
ξενοδοχείου, κατὰ τὴν ἄδειαν ὅπου μ' ἐδώ-
κατε.

— Πῶς, αὐτὰ ἦσαν ἀπομεινάρια;

— Μάλιστα, κύριε στρατάρχα. Ἐκαμα μόνον
ἐμβαμμα μὲ αὐγὰ καὶ ἔλαιον, διὰ νὰ ἀρτυσῶ ὀ-
πωσοῦν τὰ ἀπομεινάρια, τὰ ὁποῖα δὲν ἐτόλμων
νὰ παρουσιάσω ὅπως ἦσαν εἰς τὴν γενναιότητά
σας.

— Ἐ, λοιπὸν σὲ λέγω, ὅτι τὸ ἐμβαμμα σου
εἶνε ἀριστούργημα, τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ παραδοθῇ
καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Πρέπει νὰ τοῦ
δώσωμεν ἐν ὄνομα.

— Ἐάν ἡ γενναιότης σας τὸ ἐπιτρέπῃ, ἀπε-
κρίθη ὁ μάγειρος, ὅστις εἶχε καὶ εὐφυῖαν καὶ φαν-
τασίαν, θὰ τὸ ὀνομάσωμεν Ἐμβαμμα Μαχῶνι-
κόν (sauce mahonnaise).

Ὁ στρατάρχης Richelieu ἀντήμειψε γενναίως
τὸν ἔξοχον μάγειρον, καὶ τὸν ἐξήτησε τὴν συν-
ταγὴν τοῦ ἐμβαμματος του, ἥτις καὶ παρευθὺς
ἔγινε πασίγνωστος.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τοῦ μαγωνικοῦ
ἐμβαμματος, τῆς sauce mahonnaise, ἥτις κατὰ
παρρηθῶρὰν τῆς γλώσσης ἔγινε sauce mayon-
naise.

Κυρία Ζ**